

калъ да заведе свои ти Шведци въ Франция на помощъ на Людовика XVI срещу француска та революция. Когато си кроялъ той това, застигнала го смъртъ. Съборени ти голѣмци много го мразили, и най-сетнѣ се стоворили да го убиятъ. Единъ отъ съзаклетници ти, пълковникъ Анкерштремъ зель на себе си това нѣшто, и въ врѣме на една игра съ маски смъртно ранилъ кралъ тъ съ пиштоль.

Въ Дания въ втора та половина на XVIII вѣкъ съшто така се показалъ прѣобразователь, Струензе, министръ тъ на *Христяна VII* (1766—1807). Въ начело то на цароване то си Христянъ отишълъ да пътова по западна Европа. Помежду човѣци ти му се намиралъ и лѣкаръ Струензе, синъ на единъ нѣмски пастиръ; неговий сладкъ разговоръ се понравилъ на кралъ тъ, който послѣ до толкова се обвѣровалъ на него, штото го направилъ пръвъ министръ, прѣдалъ му всички работи и му далъ голѣма власть. Струензе много почиталъ Волтера и енциклопедисти ти, и зель да въвожда въ Дания цѣла вѣрволица нови работи; между друго той въвелъ голѣмъ редъ въ управление то, и смалилъ държавни ти разноски и болярски ти правдини, за което боляре ти му станали голѣми врагове. А народъ тъ не го обичалъ, заштото билъ чужденецъ. Нъ сѣрдцатий прѣобразователь, Струензе, не билъ до тамъ бестрашенъ и уменъ, когато му дохождало бѣда дѣ-глава. Така когато еднажъ се побунили моряци ти, той страшно се уплашилъ отъ тѣхъ, и направилъ всичко, штото тии искали. Това нѣшто насѣрдчило врагове ти му. Маштехата на кралъ тъ, Юлиана, и нѣколко други голѣмци, намѣрили сгодно врѣме, дошли при кралъ тъ и го склонили да подпише заповѣдъ да се затвори пѣрвий министръ и негови ти вѣрни людие. Струензе си изгубилъ умъ тъ. Послѣ управление то зель въ рѣцѣ умний принцъ Фридрихъ, който си намѣрилъ много добръ помощникъ, ми-